

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΚΟΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Μήτα τό πέρας τῆς δροστηρίζεως τοῦ ναοῦ τοῦ Διαφνίου ἐκανελχθῆσαν ἀπὸ τῶν ἀσύδντων τοῦ καρελθόχορος, Ἰουλίου εἰς ὅπο τῆς Ἀρχαιολογικῆς ἑταῖρείς ὅπο τὴν διεύθυνσαν καὶ ἐποπτεύαν τοῦ κ. Ἀδαμαντίου Ἀδαμαντίου ἐκτελούμενοι πρὸς συντήρησιν, ἀναστύλωσιν καὶ εὐκρέπειαν τῶν μνημείων τοῦ Μυστρᾶ ἔργασίατ.

Καὶ ἵστετος τὸ σκουδιάστατον μέρος τῆς ἔργασίας ἔγινεν εἰς τὴν Κάτω Χώραν, τὴν συνοικίαν τῆς πόλεως τὴν ὅπο τῶν Βυζαντίων πιθανώτατα λεγομένην τοῦ Βροντοχίου. Πλήρης συνετελέσθη ἡ ἀναστύλωσις τοῦ ἥδη ἀπὸ πέρουσιν διετελέσθεντος ἐκ τῆς ἀντελούς ἔρειπισθεώς, καὶ κατὰ μέγα μέρος ἀνεγερθῆστος ναοῦ τοῦ Ἅγιου Θεοδώρου. Μετ' ἐπιμελείας καὶ μετά μελέτην τῶν σωζομένων παλαιῶν λειψάνων ἐφιλοτεχνήθη ἡ ἀναστύλωσις τοῦ μεγαλοπρεποῦς δεκαεξαπλιέρου τυμπάνου τοῦ τρούλλου, τοῦ ὃποιου ἡ τελεία ἀναπαράστασις ἐπεδιώχθη ὡς μνημείου μοναδικοῦ ἴσως τοῦ ἀρχιτεκτονικοῦ τούτου μέλους. Τὰ ποικίλα ἐκ πλίνθων πλαίσια, τὰ δονιά παριεκδύσμοντα τὰ ἀφίσιατά παράθυρα καὶ φυεδοκαράθυρα, συνεπληρώθησαν ὅπως εἶχον ἄλλοτε. Οἱ ἐν ταῖς γωνίαις κατὰ τὰ τρία τέταρτα ἔχοντες κίονες ἀνηγέρθησαν, ἐκ σπουδώλων πωρίνων μετὰ πλίνθων ἐναλλασσόντων ἀποτελούμενοι. Μόνον ὁ ἐπὶ τὸ τύμπανον βαίνων τρούλλος δὲν ἀνηγέρθη, διότι οὐδὲν ἔχος αὐτοῦ ἀπέμενεν· ἄλλως τὸ εἰς τὸ κεντρικὸν τετράγωνον ἀσκεπής τοῦ ναοῦ δὲν παραβλάπτει τὴν ἀσφαλή αὐτοῦ συντήρησιν. Ἀσφαλῶς δ' ἴστεγάσθη ὁ ναὸς ἀπαρε, καὶ οὗτῳ περισσωθῆ τελείως ἀναπαρασταθὲν ἐν τῶν κομψοτάτων βυζαντιακῶν μνημείων.

Ναΐσκος, ὁ ὄποιος ὀλίγον εἶχεν ἐπισύρει τὴν προσοχὴν, τὰ μάλιστα δύμας ἀξιόλογος, ὁ τοῦ Ἅγιου Ιωάννου ("Ἄτ Γιαννάκης") ἀνηγέρθη ὀλόσκηρος καὶ ἐστεγάσθη κατὰ τὴν παλαιὰν μορφήν. Ὁ ναΐσκος οὗτος, ἀπέριττος κατὰ τὴν ἀρχιτεκτονικήν, περιέσωσε τοιχογραφίας πολυτίμους, τῆς ἰδίας σχολῆς καὶ αἱ τοῦ Ἀφεντικοῦ εἰνε δὲ ὀλίγον μεταγενέστερος τούτου, κατ' ἀκολουθίαν ἀνήκει εἰς τὸν δίκητον τέταρτον αἰώνα. Οἱ κατηρειπιωμένοι τοιχοὶ τῶν παρθένων πλευρῶν ἀνεκτίσθησαν, ἀνηγέρθησαν δὲ καὶ τὰ διὰ τριπλῆς σειρᾶς πλίνθων πλαίσιούμενα παράθυρα αὐτῶν, εἰς τὰ δονιά ἀπέληγον καμάραι μικραὶ τέμνουσαι τὴν μεγάλην ἐξ Α. πρὸς Δ. ἀπόστασιν, ὡςτε νάποτελῆται σχῆμα σταυροῦ. Διὰ τοῦτο, διὰ ν' ἀρεθῶσι πρὸς μελέτην τὰ ἔγνη τῶν κατηρειπιωμένων καμαρῶν, δὲν ἀνεκτίσθησαν αὖται. Ἀλλὰ κατὰ τὴν στέγασιν προεδρήθη εἰς τὸν ναΐσκον τὸ παλαιὸν σταυροειδὲς αὐτοῦ σχῆμα· διότι ἀετώματα ὀξυκόρυφα ἐπειδήλυψαν τὰ ἀφίσιατά παράθυρα.

Εἰς δὲ τὸν μικρὸν, κομψὸν δύμας ναὸν τῆς Εὐαγγελιστρίας ἀνηγέρθησαν οἱ θόλοι· τῆς πρὸς Ν. προστετειχισμένης στοᾶς, συνεκρατήθησαν δὲ καὶ αἱ εἰς τὸ διωτερικὸν αὐτῆς κλίμακες αἱ ἀνάγουσσαι εἰς δωμάτια, βιβλιοθήκας ἴσως, σκευοφυλάκια, κατοικίας μοναχῶν. Ὁ πρὸ τοῦ ναοῦ τύρβης προνάρθηκε, ὁ ὄποιος ἦτορ κατακχωσμένος, ἐκαθερίσθη, ἐπεφάνη δὲ καὶ τὸ διάβατον δίλοδον εἰς τὸν Β. τοιχὸν παράθυρον αὐτοῦ. Καθόλου δὲ συνετηρήθη πάντα ἔγνος δυνάμενον νὰ διέξῃ τὸ διάγραμμα τοῦ περιέργου τούτου ναΐσκου.

Ἀρκετὴ δ' ἔργασία συντηρήσεως ἔγινε καὶ εἰς τὸν κάλλιστον, δειγμὸς δύμας ὥρε-

πωμένον, ναὸν τῆς Θεοτόκου τῆς Οδηγητρίας τοῦ Βροντοχίου, σήμερον λεγόμενον Ἀφεντικό. Ο Ν. τοῦχος ἐγγένειος ἀπὸ τῶν συνεσωρευμένων χωμάτων, καὶ συνεπληρώθησαν τὰ κατὰ τὴν Εὐωνίαν ὅφει τοῦ ἱεροῦ ἐλλείποντα μέρη τῆς οἰκοδομῆς. Ἐπ' ἄρτι δὲ καὶ ἄλλα κτίσματα τῆς μονῆς ταύτης τῆς Θεοτόκου τοῦ Βροντοχίου ὑπεστηρίχθησαν, ὅχι διότι πάντα ἡσαν ἄξια λόγου μνημεῖα, ἀλλὰ διὸ καὶ περισσοῦσι τὰ λειψανά τοῦ σχεδίου αὐτῆς.

Ἐργασία εὐποιησίας ἔχετελέσθη εἰς τὴν "Αγνω πόλιν, τὴν ἀριστοκρατικὴν συνοικίαν τῆς βυζαντινῆς πόλεως, ἥπου σώζονται τὰ μεγαλοκρεπῆ Παλάτια τῶν δεσποτῶν. Ἡ μεγάλη αίθουσα τοῦ θρόνου, ἡ ἐπὶ σειρᾶς καμαρωτῶν ισογείων δωματίων βαίνουσα, μήκους 33 μέτρων, ἵκανθρισθη ἀπὸ τῆς ανωρευθείσης ἐν αὐτῇ γῆς ἐκ τῆς καταπεισούσης στέγης. Ο πρόβολος τῶν παλατίων ηὔτερπίσθη, δρομίσκοι δὲ ἡνοίχθησαν εἰς τὴν αὐλὴν, ἵνα καταστῇ δυνατή ἡ ἐπισκεψίς τῶν σκανίων τούτων εἰς τὸ εἶδός των μνημείων,

Συγχρόνως πρὸς τὰς ἐργασίας ταῦτας ἔχετελοῦντο ἀλλατικρότεραι συντηρήσεις, μάλιστα δὲ ἡ ὑποστήριξις τῶν ἐν τοῖς ναοῖς καταρρεουσῶν καὶ ἀπὸ τοῦ τοίχου ἀποτροπαρίσματων τοιχογραφιῶν, τῶν πολυτίμων τούτων μνημείων τῆς καλλιτεχνικῆς ἀναγνωρίσεως τῆς ἐπιτελεσθείσης ἐν τοῖς βράχοις τοῦ Μυστρά.

— Ἀπὸ τῆς 24 μέχρι τῆς 30 Ιουλίου τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους συνῆλθεν ἐν Βιρολίνῳ τὸ μέγα διεθνὲς συνέδριον τῶν ἱστορικῶν ἐπιστημόνων, οὗ μετέσχον σύνεδροι περὶ τῶν χιλίων. Ἐν διερόροις δὲ ἀυτοῦ τμῆματος ἔγειναν καὶ ἀνακοινώσεις ἀναφερόμεναι εἰς τὴν βυζαντινὴν ἱστορίαν καὶ γραμματίαν, αἱ ἔξης διπλοὶ κ. A. Heisenberg περὶ τῶν βάσεων τοῦ βυζαντινοῦ πολιτισμοῦ, διπλοὶ τοῦ κ. K. Koll περὶ τοῦ ἁγίου Θεοδώρου, ἔξτασισθείσης τῆς σχέσεως τῶν βίων Θεοδώρου τοῦ Τίρενος πρὸς Θεόδωρον τὸν Στρατηλάτην, διπλοὶ τοῦ κ. G. Jülicher περὶ τῆς ἐκδόσεως ὑποτιθεμένης ἐπιστολῆς τοῦ Ἰωάννου Χρυσοστόμου, διπλοὶ τοῦ κ. Kulakowski περὶ τῶν ἐπ' ἐσχάτουν ὑπὸ αὐτοῦ ἐκδοθέντων Στρατηγικῶν τοῦ Νικηφόρου δεσπότου, διπλοὶ τοῦ κ. F. Loofs περὶ τῆς ἐν Σαρδικῇ συνόδου τοῦ ἔτους 324, διπλοὶ τοῦ κ. W. Ramsay περὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς διοργανώσεως τῆς Δυκαούσας ἀπὸ τοῦ τετάρτου μέχρι τοῦ ἐνδεκάτου αἰώνος καθ' ὃσον αὕτη διαφωτίζεται ὑπὸ τῶν ἐπιγραφῶν, διπλοὶ τοῦ κ. S. Riccobono περὶ τῆς ἐπιδράσεως τοῦ χριστιανισμοῦ ἐπὶ τοῦ Ἰουστινιανοῦ καθηβίκος, διπλοὶ τοῦ κ. K. Sudhoff περὶ τῆς ἰατρικῆς γραφικῆς τῶν μίσων αἰώνων, διπλοὶ τοῦ κ. Th. Wiegand περὶ τῆς ἀνακαλύφθεως τῶν βυζαντινῶν μονῶν καὶ τοιχογραφιῶν κατὰ τὸ δρός Δάτμου παρὰ τὴν Μίλητον. Καὶ ἀλλατικρότεραι δὲ τῶν ἀνακοινώσεων ἡπτοντο τριμέσιοι τῶν βυζαντινῶν πραγμάτων. Ο δὲ ἐν Δονδίνῳ Κερκυραῖος λόγιος κ. A. Beßlerης ἀνίγνω γαλλιστὶ ἀνακοινώσιν περὶ τοῦ Ἰωάννου Καποδιστρίου.

Τὴν Ἑλληνικὴν Κυβερνητικὴν καὶ τὸ Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον ἀντιπροσώπουςταν ἐν τῷ συνεδρίῳ τούτῳ οἱ κ. κ. N. Γ. Πολίτης, Π. Καρολίδης, Ιω. Σβορώνος καὶ Σπυρ. Π. Λάμπρος, ὅστις καὶ ἔχειτελέθη μεταξὺ τῶν ἐπιτίμων προέδρων τοῦ συνεδρίου. Ὅπιστελέθη δὲ ὑπὸ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Ἐλλάδος καὶ πρόεκτος τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνητικῆς περὶ δρισμοῦ τῶν Ἀθηνῶν ὡς ὅδρας τοῦ προερχοῦσς συνεδρίου κατὰ τὸ 1913. Ἄλλ' ἐπιειδὴ εἶχε προηγηθῆ πρόεκτος τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ἀγγλικῶν πανεπιστημίων, ὅδρα μὲν τοῦ προερχοῦσς συνεδρίου ὀντίσθη ἡ Ἀγγλία, ἡ δὲ ἡ Ἐλλάδος πρόεκτος κλησις ἀνακοινώθη κατ' ἀπόρριψιν τῆς διοικοῦσης ἐπιεροπῆς, συνισταμένης ἐκ τῶν ἐπιτίμων προέδρων καὶ ἀντιπροσώπων καὶ τοῦ τακτικοῦ προέδρου τοῦ συνεδρίου κ. Καλεγ., διεύθυντος τοῦ ἐν Βιρολίνῳ ἀρχείου, εἰς τὴν ὀλομέλειαν τῶν συνέδρων, ὅπως ἐγγραφῆ εἰς τὰ πρακτικὰ χάριν τοῦ δικαιώματος τῆς προτεραιότητος κατὰ τὸν δρισμόν τῆς ὁδρᾶς.

του συνεδρίου του Σεπτεμβρίου 1918, όταν λιγο πιθανόν είναι, διε το συνέδριον θά συνεληφθεί από την Αθηναϊκή.

Τῶν Ἑλλήνων ἀνειροσώπων οὐ μίνα, Π. Καρολίδης ἐποίησατο ἐν τῷ συνεδρίῳ μίαν ἀνακρίνεσσιν, οὐδὲ ἀκόστης τοῦ Νέου Ἑλληνομυμονος ωμῆτης περὶ τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς ιστορίας εφοδία τοις Βυζαντίνοις συγγραφεῖσιν.

— 'Από της 1 μέχρι της 7 Αργούστου τοῦ ίνεστων έτους συνήλθεν ἐν Κοζανάγη τὸ εἰς συνέδριον τῶν Ἀνατολιστῶν, ἐν ϕό ἀντεπροσώπουσαν τὴν Ἑλλάδα οἱ κ. κ. Η. Καρολίδης, Σπ. Παπαγιώργιος καὶ ὁ ἱερότης τοῦ Νέου Ἑλληνομνήμονος, δεκτες καὶ ιερές οἱ πρόεδρος τοῦ τμήματος Ἑλλάς καὶ Ἀνατολή μετὰ τῶν καθηγητῶν κ. κ. Φρ. Cimont καὶ Καρόλου Krumbacher. Παρίστη δὲ ἐκ Λονδίνου καὶ ὁ κ. Λ. Βελλίλλης.

Και ἐν τῷ συνεδρίῳ τούτῳ ἔγεινάν τινες ἀνακοινώσεις ἀναφέρομεναι εἰς τὸ Βυζάντιον, τὴν κανὸν Ἑλλάδα καὶ ἄλλα σχετικὰ θέματα. Τοιαῦται αἱ ταῦτα κ. κ. M. Faulhaber Βαβυλωνιακὴ σύγχυσις ἢν ταῖς Ἑλληνικαῖς ἐπιτιμήσεσι κυρίων ὀνομάτων, A. Merk περὶ τῆς Ἑλληνικῆς ἐπιδράσεως εἰς τὰς ἀρχαιοτέρας ἀρμενικὰς μεταφοράσεις; τῇ Γραφῇ, E. Nau περὶ τιων φευδεπεγράφων ὅμιλων, Coomaraswamy περὶ τῆς ἐπιδράσεως τῆς Ἑλληνικῆς τέχνης εἰς τὴν Ἰνδικὴν, M. Vasmer περὶ τῆς ἴστορίας τῆς σηματικῆς τῆς Ἑλληνικῆς λέξεως τυκάνην.

Τῶν δ' Ἑλλήνων ὀμβλησαν δὲ μὲν οἱ Π. Καρολίδης περὶ τῶν φυσιοπελεκτικῶν καὶ ἀραικῶν πηγῶν ἐν τῇ βιζαντινῇ χρονογραφίᾳ καὶ περὶ τοῦ ἀρχαιοτάτου μωαμεθανικοῦ εὐχετῆροῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει, δὲ δὲ οἱ Σπύρ. Παπαγεωργίου περὶ τῆς διαλέκτου τῶν Κουτσοβλάχων, δὲ καὶ Βελέλλης περὶ τῆς Ἑλληνικῆς μεταφράσεως μεγάλου μέρους τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης τῆς γυναστῆς ἵκε τοῦ μοναδικοῦ χειρογράφου τοῦ ἀνήκοντος ποτε εἰς τὸν Βησσαρίωνα καὶ νῦν ἀποκειμένου ἐν τῇ Μαρκιανῇ βιβλιοθήκῃ τῆς Φλωρεντίας, πρὸς δὲ περὶ τῶν ἀραικῶν παπύρων τῶν εὑρεθέντων ἐν Αἴγυπτῳ, διτῶν κατ' αὐτὸν πλαστῶν, καὶ τέλος δὲ ἔκδοτης τοῦ Νέου Ἑλληνομνημονος περὶ τοῦ Βχγια-ζῆτ καὶ τῶν παπῶν ("Ιδε ἀνωτέρῳ σ. 155 κ. ἄ.) νῷς καὶ περὶ τῶν Ἰουδαίων ἐν Ἑλλάδες πατὰ τοὺς μέσους αἰώνας. Ἡ τελευταίᾳ αὕτῃ ἀνακοίνωσις ἔδωκεν ἀπόρομην ἵς συγεν-νόησιν τοῦ ἔκδοτου τοῦ Νέου Ἑλληνομνημονος μετὰ τοῦ ἐν Παρισίοις ἔργαιοδίφου καὶ ἐπιψελητοῦ τῶν Ἰερατῶν χειρογράφων τῆς αὐτοῦ Ἐθνικῆς βιβλιοθήκης κ. Μωύ-σεως Schwab περὶ ἔκδοσεως συντάγματος τῶν ἐν Ἑλλάδι ἔργαικῶν ἴπεγραφῶν.

Έπικειμένου δὲ τοῦ ὄρισμοῦ τῆς ἔδρας τοῦ προεσχοῦς συνεδρίου, δὲ ἐκδότης τοῦ Νέου Ἑλληνομήμονος κατόπιν τηλεγραφικῆς συνεννοήσεως μετὰ τοῦ Ὑπουργεῖου τῆς Παιδείας ὑπέβαλε πρόσκλησιν τῆς ἀλληνικῆς Κυβερνήσεως, ὅπο τῆς συνελεύσιος τῶν ἀντιπροσώπων, προτιμθεῖσαν τῶν εἰς Καλκοῦτταν καὶ Δειψίαν προσκληγέσεων καὶ μετ' ινθουσιασμοῦ γενομένην ἀποδεκτὴν ὥπο τῆς ὁλομελείας τῶν συνέδρων. Οὕτω δὲ τὸ δεκάτον ἔτη των συνέδριον τῶν Ἀνατολιστῶν δέλει συγέλθει τῷ 1911 ἐν Ἀθήναις, καθισταμένης ἔγκαιρως ἐνταῦθα τῆς σίκειας ὄργανωτεκῆς ἐπιτροπῆς.

— 'Ο ἐν Homburg v. d. Höhe (Dorotheenstr. 4) διδάχτωρ κ. E. Gerland ἔπειρψεν εἰς ἡμᾶς πρὸς δημοσίευσιν τὴν ἑξῆς ἑκκλησίαν· «'Η βασιλικὴ Πρωσσικὴ ἀκαδημία τῶν ἐπιστημῶν ἀνέθηκε μοι τὴν ἱερότηταν τῶν ὑπό τοῦ Gelzer καταληφθεῖσῶν συλλογῶν τῶν ἀναφερομένων εἰς τὰς τάξεις τῶν ἐπισκοπῶν τῆς ὁρθοδόξου ἀνατολικῆς ἑκκλησίας (Notitia episcopatum ecclesiae orientalis graecae). Καὶ αὐτὸς μὲν ὁ Gelzer θεωρεῖ τὰς συλλογὰς ταῦτας καθ' ὅλου συντετελεσμένας. 'Αλλ' εἶναι δμος διγενεῖτον νά υπολέάνωμεν, διτὶ μία ἡ ἄλλη βιβλιοθήκη περιλαμβάνει μάγιστρον τονα μέρε

τούδε τάξιν ή δέξιαν λόγου διασκευήν τάξεως ήδη γνωστής. Ήδιος δὲ δύναται νὰ λεχθῇ τοῦτο περὶ τῶν ἐν τῷ Ἀνατολῆ βιβλιοθηκῶν καὶ τῶν βιβλικῶν, ἃς ὁ Gelzer οὐδεμῶς ἡ ἐν μέρει μάνον ἐπεσκεψήθη. Διὸ ταῦτα εὐγνωμόνως θάπεδεχόμην πᾶσαν τοιαύτην ἀνακοίνωσιν καὶ ἴδιας ἀποστολὴν τοιούτων ἀντεγράφων. Δἰον εἶναι δὲ ἀνάγκη νὰ είναι τάπογραφα ταῦτα πλήρη, ἀλλὰ δύνανται νὰ συσχετισθῶσι πρός τὰ ἥδη ὑπὸ τοῦ Parthey, Gelzer καὶ Burckhardt ἐκδιδομένα κείμενα. Η ἐμὴ δημοσίευσις θὰ περιλάβῃ τὰ ἤδη μέρη.

Α') Διαγραφὰς πάρα θύραθεν συγγραφέων, καὶ δὴ 1) τὸν Συνέδημον τοῦ Ἱεροχείου, 2) τοῦ Κωνσταντίνου Πορρωραγεννήτου ἐκ τοῦ περὶ θεμάτων δευτέρου βιβλίου τὰ καθ' Ἱεροχλής χωρία, 3) Καταλόγους χωρῶν καὶ πόλεων μετονομασθεισῶν ἐν τοῖς οἰστροῖς χρόνοις καὶ 4) Τὸν Γεωργίου Κύπριον.

Β') Ἐκκλησιαστικάς τάξεις καὶ δὴ 1) Τάξεις περιλαμβανόντας τὰ κέντε πατριαρχεῖα, 2) Τάξεις τοῦ πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, 3) Τάξεις τοῦ πατριαρχείου Ἀντιοχείας, 4) Τάξεις τοῦ πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας, 5) Τάξεις τοῦ πατριαρχείου Νερουσαλήμ, 6) Τάξεις τῆς ἐκκλησίας Ἀχρίδος, 7) Τάξεις τῆς ἐκκλησίας Ὑπεκίου, 8) Τάξεις τῆς ἐκκλησίας Κύπρου, 9) Τάξεις τῆς ἐκκλησίας Ρωσίας καὶ 10) Τάξεις τῆς ἐκκλησίας Ἰηνρίας.

Θέλων δὲ νὰ λέων ὥπ' ὅφιν κατὰ τὸ δυνατόν καὶ τοὺς νέους χρόνους, ἵσομαι ἔξαρτες εὐγνώμων καὶ ἐπὶ τῇ ἀνακοίνωσει ἴντεπου ὄλης, συνταγματίων καὶ τῶν τοιούτων. Εἴθε ἡ ἐκκλησίας αὐτῇ νὰ μὴ μείνῃ ἀνευ ἀπηγγέλσεως, δπως ὁ ἐκδότης κατορθώσῃ νὰ συντελέσῃ τὸ ἔργον κατὰ τὸ διάγραμμα τοῦ Gelzer. Πᾶσα σχετικὴ ἀνακοίνωσις γίνεται δεστὴ, μέχρι τῆς 1 Ἰανουαρίου 1943, διό τὸ ἔργον θὰ είναι συντετελεσμένον ἐν γειρογράφῳ κ.

Καὶ ὁ μὲν ἐκδότης τοῦ Νέου Ἐλληνομνήμονος θὰ σπεύσῃ νάνακοινώσῃ εἰς τὸν κ. Gerland πᾶσαν τὴν σχετικὴν ὄλην ἢν ἔχει συναγάγει ἢ ἢγε ἔχει γνῶσιν. Πέποιθε δὲ διὰ τοῦτο¹ αὐτῷ θὰ κράξωις καὶ πάντες δυοις δύνανται διὰ τῶν συμβολῶν αὐτῶν νὰ πλουτίσωσι τὸ ὄλικόν ἔργον σκουπαιοτάτου καὶ χρησιμωτάτου εἰς τὴν ἴστορίαν τῆς καθ' ἡμᾶς ἐκκλησίας.

— Εὐχαρίστως ἀναγγέλλομεν, δτι, καθ' ἡ ἀνεκοίνωσεν ἡμῖν ὁ καθηγητὴς τοῦ ἐν Λεψίᾳ Πανεπιστημίου κ. Edgar Martini, ημέρης νὲ εὑρη τὸ πρωτότυπον τῆς ἐπιτομῆς τοῦ Διογένους Δασερτίου, περὶ ἣς ίδε Νέου Ἐλληνομνήμονος Τόμ. Γ' σ. 257 κ. 1. Περιέχει δὲ τοῦτο πολὺ εὐρυτέρων διασκευὴν τῆς ἐπιτομῆς ἐκείνης, ἢν ὁ κ. Martini θέλει ἐκδώσει δταν ἀποκερατώσῃ τὴν ὥπ' αὐτοῦ παρασκευαζομένην νέαν ἐκδοσιν τῆς βιβλιοθήκης τοῦ Φωτίου.

— Η Πριτανία τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου «Δηλοὶ δτι κατ' ἀπόρετον τῆς Ἀκαδημαϊκῆς Συγκλήσου θὰ δημοσιεύηται ἐν τῇ Ἐπετηρίδι τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου ἐκάστου ἔτους ἀναγραφὴ πάντων τῶν ἐν Ἐλλάδι καὶ τῶν ἐν ἀλλαῖς χώραις ὑπὸ Ἐλλήνων συγγραφομένων ἢ ἐκδιδομένων βιβλίων καὶ διατριβῶν, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν περιεχομένων εἰς περιθεικὰ δημοσιεύματα. Ἀνετέθη δὲ ἡ σύνταξις τῆς ἀναγραφῆς ταύτης εἰς τὸν κ. N. Γ'. Πολίτην.

— Οκως τὸ ἔργον τοῦτο καταστῇ κατὰ τὸ δυνατόν πλήρες, παρακαλοῦνται οἱ κ.κ. συγγραφεῖς καὶ ἐκδόται βιβλίων καὶ περιοδικῶν συγγραμμάτων νάποστελλωσιν ἡ σύνταξη ταῦτα ἢ ἀκριβῆ σημειώσιν τῆς ἀναγραφῆς, τοῦ σχῆματος, τοῦ ἀριθμοῦ τῶν σελίδων καὶ τῆς τιμῆς αὐτῶν πρός τὸν κ. N. Γ. Πολίτην. Τάποστελλόμενα θὰ κατατίθενται

είς εις τὴν Ἐθνικὴν Βιβλιοθήκην, εἴτε εἰς τὰς βιβλιοθήκας τῶν φροντιστηρίων ή ἑργαστηρίων τοῦ Ἐθνικοῦ Πλανεταρίου ο.

— «Η Πρωταγόρα του Εθνικού Πλατειοστημάτος διατηρούται, διε τῇ συστάσει καὶ χωρηγίᾳ τοῦ φιλαργενοῦς κυρίου Δημοσθένους Χατζηλαζάρου, ἐπιθυμοῦντος νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν γρῖστην καὶ αὔρατην τῆς πατρίδος αὐτοῦ Μακεδονίας, προκηρύξει διαγωνισμὸν ιστορικὸν καὶ λαογραφικὸν για τὴν Μακεδονίας. Μπό ταῦς ἔντις δύσαντας».

1) Προκηρύχθεται διαγωνισμός πρὸς συγγραφὴν Ἱστορίας τῆς Μακεδονίας, κατὰ τὰς πηγὰς, ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι τοῦ 1821, ἐπὶ βραβεῖο δύο γιλιά-διους δραχμῶν.

2) Προκηρύσσεται διαγωνισμός πρός σύνταξιν "Ελληνικής λαογραφίας της Μακεδονίας", έτοις πρός πλήρη και άκριβη συναγωγήν ήθουν, έθιμων, διεισιδαιμονιῶν, δοξασίων και μυημάσιων της δημάδους φιλολογίας (δημοτικῶν ἀσμάτων, παρομιών, αἰνιγμάτων, παραδόσεων, παραμυθίων). Έντι ταύτη οι συλλογεῖς πρέπει νὰ καταγράψουν μετά προσοχῆς καὶ ἐπιμελείας τὰ μηνύεται της δημάδους φιλολογίας, ὡς φέρονται εἰς τὸ στόμα τοῦ λαοῦ, ἄντει διορθώσεως ἢ οἰσαρθρίστε μεταβολῆς τῶν ιδιωματικῶν τύπων, νὰ δηλῶσιν ἀκριβῶς ποῦ ἐπιχωριάζει ἔκαστον τῶν μνημείων τούτων ἢ τὰς παραλλαγὰς αὐτῶν, καὶ περὶ τίνος ἥκουσαν ταῦτα, καὶ νὰ περιγράψωσιν ἢν αἱρεῖται καὶ σαρηνεῖται τὰ ἔκασταχοῦ ἔθιμα. Τό βραβεῖον διὲ τὴν συγγραφὴν της Μακεδονικῆς ταύτης λαογραφίας ἔσται γιλίων δραχμῶν.

3) Οι συγγραφείς άμφοτέρων των έργων θέλουσιν άποστείλεις είς τό γραφεῖον τῆς Πριτανείας καθηρώς και εύκαιρηνόστατως γεγραμμένα τὰ έργα αὐτῶν, ἀνωνύμως, μετά συνημμένου δελτίου έσφραγισμένου, φέροντος Ἰνδούθεν μὲν τὸ ὄνομα τοῦ συγγραφέως, ἔξουθεν δὲ ἐρτόν. τετραψιλόν και ἐκὶ τοῦ ἔσχου.

4) Τὰ ἔργα γίνονται δεκτά εἰς τὸ γραφεῖον τῆς; Πριν ταύτας μέχρι τῆς 31 Ιανουαρίου τοῦ ἑταίρου 1910, δὲν έκτισται φόντας; δ' ἐπ' οὐδεὶν λόγω ε.

— 'Ο ίν Δονδίνωρ κ. Ιωάννης Γεννάδιος έδωρησε φιλοτίμους εἰς τὸν Δῆμον Ἀθηναίων πλουσίαν συλλογήν χαλκογραφιῶν, παριστανουσῶν διαφόρους ἀπόφεις τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῶν ἀθηναϊκῶν μνημείων ἀπό τοῦ δεκάτου ὄγδοου μέχρι τοῦ δεκάτου ἑνάτου αἰώνος. Η δωρεὰ αὐτῇ, πλουτιζομένη φροντίδι τοῦ Δήμου, δύναται νάποτελλεγή τὴν βάσιν ἔσαιρέτου μουσείου, σκοπὸν ἔχοντος τὴν ἴστορικὴν ἀνακαράστασιν τῆς πόλεως καὶ τῶν μνημείων αὐτῆς κατὰ τοὺς παρελθόντας αἰώνας. Πρός ἀποτέλεσιν δ' αὐτοῦ δὲ Δῆμος δὲν πρέπει νὰ περιορισθῇ εἰς τὴν συλλογὴν μάνον τῶν πολυτίμων χαλκογραφιῶν καὶ λειθογραφιῶν τοῦ παρελθόντος, τῶν ἐκδεδομένων χωριστά, ἀλλὰ νὰ συμπεριλάβῃ καὶ ἀντίτυπα τῶν ἱντύπων βιβλίων, ἵνα αἵς εἶναι ἐκδεδομέναι τοινῦται εἰκόνες, καὶ πιστά ἀντίτραφα εἰκόνων ἀποκειμένων ἐν διαφόροις μουσείοις καὶ ἀρχείοις.

Αἱ ὑπὸ τοῦ κ. Γενναδίου διωρηθεῖσαι χαλκογραφίαι, συνοδευόμεναι ὑπὸ Ἑγγυητικοῦ κηδέτος 12 αἰδίων τῆς θαυματικῆς οὐρανού, εἶναι αἱ Ἑγγ.

1) Τὰ δύο ἀρχαιότατα τοπογραφικά σχέδια τῆς πόλεως, τὸ τοῦ La Guilletière 1675 καὶ τὸ τοῦ Spou 1676. 2) Τοπογραφικὸν σχέδιον τῆς Ἀκροπόλεως. 3) Τὰ προκόλαια. 4) Ὁ Παρθενών. 5) Τὸ Ἐρεχθίου. 6) Μνημεῖον Θρατύλλου. 7) Ποικίλη Στοά καὶ ἡ παρ' αὐτὴν τότε ἀγορὰ τῆς πόλεως. 8) Τὸ τόπει σωζόμενον παρὰ τὸν Δυκαβητεύν λειψανον τοῦ Ἀδριανείου ὑδραγωγείου. 9) Ἡ Πύλη τῆς Ἀγορᾶς. 10) Τὸ ώρολόγιον τοῦ Ἀνδρονίκου Κυρρήστου. 11) Μνημεῖον Φλοκάπτου. 12) Πύλη τοῦ Ἀδριανοῦ. 13) Ναὸς τοῦ Ὀλυμπίου Διός. 14) Τὸ Στάδιον καὶ ἡ γέφυρα τοῦ Ἐλεασοῦ. 15) Ὁ Παιραιῶν ὁρός τόπει ὑπερέχειν ἡ ἀκονάθρα.

Άριθ. 16 - 26 ίππο Stuart και Ruyet 1758.

- 16) Όφις τῆς πόλεως παρὰ τὸ οὐρολόγιον Ἀνδρονίκου. 17) Όφις τῆς πόλεως παρὰ τὴν Ποικίλην Στούν. 18) Όφις τῆς πόλεως παρὰ τὴν Πόλην τῆς Ἀγορᾶς. 19) Τὸ Ἐρεχθεῖον. 20) Τὸ Ωδεῖον. 21) Πόλη Ἀδριανοῦ. 22) Μνημείον Φιλοκάτου. 23) Στοῦ Ἀδριανοῦ θέραγωγείου. 24) Γίζυρα Ἰλισσοῦ. 25) Μνημείον Λυσιαρίτους. 26) Ο παρὰ τὸ Ιλισσόν σωζόμενος τόπος ναΐσκος. 27) Τὸ ὅπ' ἀριθμὸν 17 εἰς μικρὸν σχῆμα. 28) Τὸ δὲ ἄριθ. 18 εἰς μικρὸν σχῆμα. 29) Τὸ ὅπ' ἀριθ. 19 εἰς μικρὸν σχῆμα. 30) Η Ἀγορὰ τῶν Ἀθηνῶν κατὰ τὸ 1800 περίπου. 31) Τὸ Ἐρεχθεῖον. 32) Ὁρολόγιον Ἀνδρονίκου. 33) Πόλη τῆς Ἀγορᾶς. Τὰ τρία τελευταῖα ίππο Richard Dalton 1751. 34 - 37). Διεκτίσσαρες μικρότεραι παραστάσεις τῆς πόλεως, τῆς Ἀκροπόλεως και τῶν Μνημείων κατὰ τὸ 1830. 48) Πανόραμα τῶν Ἀθηνῶν (ἱς 2 φύλλα) λιθογραφηθὲν ίππο τῆς τότε ἑκατὸνταριάς κ. Bracebridge 1839. 49) Πανόραμα τῶν Αθηνῶν ίππο 1818.

— Ο ίντι Κωνσταντινουπόλεις Ἡπειρωτικὸς Φιλεκκαιδευτικὸς Σύλλογος, οὗ πρόεδρος μὲν εἶναι ὁ κ. Λ. Ζαμαρίας, γενικὸς δὲ γραμματεὺς ὁ κ. Α. Α. Σαγιάκος, δι' ἐγκυροῦ αὐτοῦ ἐπέστησε τὴν προσοχὴν τῶν Ἡπειρωτῶν και ἀλλων λογίων εἰς τὸ γεγονός, διὶ πολλὰ ὑπάρχουσι τὰ κανὰ ἐν τῇ λαογραφικῇ, γεωγραφικῇ, ιστορικῇ και ἀρχαιολογικῇ ἔξερενταις τῆς Ἡπείρου. « Καὶ ίνα τάλλα παραλίωμεν, λέγει πρὸς τοὺς ἄλλοις ἡ ἐγκύρωτος, ἡ γεωλογικὴ σώστασις τοῦ ἴδιαφους τῆς χώρας και ἡ γεωργικὴ και οἰκονομολογικὴ κατάστασις αὐτῆς δὲν εἶναι ἔτι ἀρκούντως ἐξηρκινωμέναι, πλείστα δὲ ιστορικὰ σημεῖα διατελοῦσι ακοστινά και ἀκατάληπτα, τῶν χαραμάτων ἐν τῇ ἐξελίξει τῶν γεγονότων ἀριθμουμένων ἀπὸ τῇ πτώσεως ἰδίᾳ τοῦ βωματικοῦ κράτους αὐγῇ κατ' ἵητον ἄλλα καθ' ἐκπονοταστηρίδες, και τέλος ἡ ἔρευνα και γνῶσις τῆς ἀρχαίας τοπογραφίας τῆς χώρας είναι ἀτελεστάτη, ὥστε και αὐτῆς τῆς Ηπειρωτῶν ἡ θέσις παντάποσιν ἀγνοεῖται.

« Τούτων οὕτως ἔχοντων, ὁ ἡμέτερος Σύλλογος, ἐπιθυμῶν νὰ συντελέσῃ τὸ ἐπ' αὐτῷ τὸ μὲν εἰς τὴν πλήρωσιν τῶν κενῶν τούτων, τὸ δὲ εἰς τὴν διάδοσιν τῶν περὶ Ἡπείρου γνώσεων παρὰ τοὺς ἀπανταχοῦ κατεσκαρμένους Ἡπειρώτας, ἀπεράσιος νὰ ἐξδίῃ κατ' ἓτος Ἡμερολόγιον, οὗ σκοπὸς ἔσται ἡ περιουσιαλογὴ παντὸς ὅ,τι ἔχει σχέσιν και ἀναφορὰν πρὸς τὴν Ἡπειρον. Ἐρευνῶντες τὴν γεωγραφίαν τῆς χώρας, ἀνασκαλεύοντες τὰς ιστορικὰς αὐτῆς πηγὰς τὰς ίππο τοῦ χρόνου ἀλλοιωθείσας, περισυλλέγοντες τὰ φύματα, τὰ διοῖα ἀντηγοῦσιν ἀνά τὰς ἡπειρωτικὰς χαράδρας, τὰ μοιρολόγια, τὰ διοῖα σταράσσουσι πᾶσαν εὐαίσθητον καρδίαν, τὰ ἥθη και ἔθιμα, τὰ διοῖα διατελέουσι πολλὰς τῆς ἀρχαιότητος ουνηθείας, και τέλος τὰς δειπνοδιαιτίας και προλήψεις, ὃν αἱ πλεισται εἴναι ὕσαντως κλήρος τῶν προγόνων, ἐλπίζομεν, διὶ οὕτως ἔνθεν μὲν ὃς παρέχωμεν τερπνόν ἀνάγνωσμα τοῖς ἡμετέροις συμπατριώταις, ὥστε και εἰς τὴν ἔνην ἀποδημοῦντες νὰ δύνανται νὰ ἀνακαλῶσιν εἰς τὴν μνήμην αὐτῶν ζωηράν τὴν ἀνάμνησιν τῆς φίλης πατρίδος, ἔνθεν δὲ νὰ συνέλεσσαμεν εἰς τὸν σκοπὸν, οὗ στοχαζόμεθα ε.

Πᾶσα σχετικὴ ἡλη πρέπει νά ποστέλληται ἐγκαίρως εἰς τὴν ἔθραν τοῦ συλλόγου ἐν Κωνσταντινουπόλει, Ηέραν, δόδος Τοκταελάρ, ἀρ. 18.